Nr 5.

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 11 Stycznia v. s. 1832 Roku.

Wiadomości Krajowe.

Sankt-Petersburg dnia 28 grudnia.

Rozkazem Cesarskim, oznaymionym Rządzącemu Senatowi przez P. Ministra Skarbu w d. 11 b. m. użyczony został stopień Rejestratorów Kollegijalnych kancellarzystom Izby Skarbowey Wileńskiey: pomocnikowi naczelnika stołu *Buczyńskiemu*, Żurnaliście *Jankowskiemu*, i pisarzom: *Elertowi, Chodorowskiemu, Sokołowskiemu; Żelichowskiemu* i *Łukaszewiczowi*.

— Cesarz Jmć raczył zatwierdzić w dniu 20 listopada b. r. *Ustawę szkoły architektów*, mającey zostawać przy kantorze pałacowym Moskiewskim, pod bezpośredniém zwierzchnictwem Ministra Dworu. Celem tego zakładu jest kształcenie, do służby rządowey, biegłych w teoryi i praktyce architektów.

— Ministerstwo spraw wewnętrznych ogłasza, iż podług otrzymanych wiadomości, pozostawało chorych na cholerę w guberniach: Archangielskiey po 28 listopada 4; Wileńskiey po 24 listop. 705; Wołyńskiey po 11 listop. 345; Grodzieńskiey po 22 paźdz. 314; Kurlandzkiey po 3 paźdz. 6; Liflandzkiey po 4 grud. 3; Mińskiey po 26 listop. 456; w obwodzie Białostockim po 18 listop. 38; ogółem 1850. (*T. P.*)

Warszawa dnia 13 Stycznia.

Nayjaśnieyszy Cesarz i Król Jmć Nayłaskawiey mianować raczył:

P. Jenerała Leytnanta *Dąbrowskiego*, Prezesa Kommissyi Rządzącey Tymczasowey ustanowioney w Królestwie Polskiém, po przeyściu woysk Cesarsko-Rossyyskich na lewy brzeg *Wisły*, Kawalerem Królewskiego orderu S. *Stanisława* klassy 1wszey.

— *Szmideckiego*, Prezesa Kommissyi Województwa Kaliskiego, Kawalerém tegoż orderu klassy 3ciey.

— *Rembielińskiego*, Kommissarza Wydziału Skarbowego w Kommissyi Województwa Kaliskiego; *Szawińskiego*, Kommissarza Obwodu Gostyńskiego; *Uchlańskiego*, Kommissarza Obwodu Sochaczewskiego, i *Kreitsmachera*, Kommissarza Obwodu Kujawskiego, Kawalerami tegoż orderu klassy 4tey.

— *Iżyckiego*, Kommissarza Obwodu Łukowskiego, Kawalerem orderu S. *Anny* klassy 2giey.

— *Stawickiego* i *Kusoczyńskiego*, Członków Kommissyi Rządzącey Tymczasowey, *Sobolewskiego*, Sekretarza rzeczoney Kommissyi, oraz Obywateli *Budziszewskiego* i *Lesipickiego*, Kawalerami tegoż orderu klassy 3ciey.

— *Engelharda*, Radcę Tytularnego, użytego w Kommissyi Rządzącey Tymczasowey, Kawalerem orderu S. *Włodzimierza* klassy 4tey.

Obwieszczenie w Królestwie Polskiém.

Nayjaśnieyszy Cesarz Jmć Wszech Rossyi Król Polski, w Swojém dla wszystkich bez wyjątku sierot niezmienném uczuciu politowania i miłosierdzia, raczył zwrócić Nayłaskawsze oko na dzieci płci męzkiey, po poległych w ostatniey woynie Jenerałach, wyższych i niższych oficerach byłego woyska Polskiego, w stanie zupełnego sieroctwa zostające, i mieć chce, aby też sieroty, bez względu na to, że ich oycowie walczyli przeciwko prawemu Monarsze Swojemu, znalazły opiekę i wychowanie w Rossyyskich Rządowych Edukacyynych Instytutach, aby Jego Cesarskiey Mości podaną była lista tych sierot, z rzetelném wyjaśnieniem ich pochodzenia i wieku.

O takowey łasce Nayjaśnieyszego Monarchy Naszego, pośpieszam zawiadomić mieszkańców Królestwa Polskiego.

Uwiadomienia o sierotach płci męzkiey po oficerach, którzy przed rewolucyą w woysku służyli, mają bydź w prędkim czasie, dla tém większey w udzieleniu łatwości, podawane przez Naczelników woyskowych po Województwach do Prezesa Rządu Tymczasowego Królestwa Polskiego; lecz ostrzegam zarazem, że w mających się podawać uwiadomieniach nie mogą bydź umieszczane przedstawienia o sierotach pozostałych po tych, którzy w czasie rokoszu zaciągnąwszy się do woyska, przez Rząd rewolucyyny na stopnie oficerskie posunięci zostali.

Na oryginale podpisano:
Naczelnie Kommenderujący czynną Armią
Jenerał Feldmarszałek Xiążę Warszawski
Hrabia *Paskiewicz-Erywański*.

Podług wiadomości ze *Lwowa* d. 11 grudnia, podoficerowie i szeregowi woyska powstańców Polskich, którzy pod dowództwem Jenerałów *Ramorino, Rożyckiego* i *Kamieńskiego* schronili się byli do Galicyi, uwiadomieni o wydaney dla nich przez N. Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego, Naymiłościwszey amnestyi, wyszli już z Galicyi na powrót do domow swoich. Podoficerowie i szeregowi z korpusu *Dwernickiego*, równie wyruszyli już z *Hermansztadu* z ziemi Siedmiogrodzkiey, gdzie mieli wyznaczony sobie pobyt tymczasowy, na powrót do swey oyczyzny.

— *Dnia 14* —

Dnia wczorayszego, jako w dzień Nowego-Roku podług dawnego stylu, JO. Feldmarszałek, Xiążę Warszawski raczył przyymować powinszowania od Władz tak Woyskowych jako i Cywilnych, poczém odbyło się nabożeństwo w Kaplicy Zamkowey, w czasie którego stokrotne dział odgłosy słyszeć się dały. Tegoż dnia był nader świetny wieczór u JO. Xięcia Feldmarszałka w pokojach Zamkowych, na który nader liczne i świetne grono osób płci obojey, otrzymało zaproszenie. W czasie wieczoru tego odegraną była przez artystów Polskich Komedya oryginalna przez Hr. *Skarbka*, pod tytułem *Popas*, a przez artystów Teatru Francuzkiego Komedyo-Opera *Le Paysant Picard*, nie mniey wykonanych było kilka dzieł muzycznych, oraz różne tańce, które powszechne sprawiły zadowolenie.

W wigilią dnia tego był świetny wieczór u JW. Jenerała Jazdy Hr. *Witta*, Gubernatora Wojennego Stolicy.

Radca Stanu J. K. *Szaniawski*, jako naystarszy Radca Stanu, objął przewodnictwo Kommissyi Rządowey Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego.

— *Dnia 15* —

Nayjaśnieyszy Cesarz i Król Jmć mianował Jana Hr. *Jezierskiego*, Kawalerem orderu Królewskiego Sgo *Stanisława* klassy pierwszey.

Obwieszczenie w Królestwie Polskiem, *wzywające Podoficerów i żołnierzy byłego woyska Polskiego, do zaciągania się z ochoty do woyska Rossyyskiego.*

Nayjaśnieyszy Cesarz Jmć Wszech Rossyy Król Polski, ze względu na obecne położenie Podoficerów i żołnierzy byłego woyska Polskiego,

którzy po skończoney woynie otrzymawszy Nay-miłościwsze przebaczenie z prawem powrotu do domow swoich, są w niemożności, dla braku wszelkich sposobow, a nawet krewnych, dalszego utrzymania się, Nayłaskawiey rozkazać raczył, aby wspomnieni Podoficerowie i żołnierze tegož woyska, wezwani zostali do służby Rossyyskiey, z warunkiem złożenia dobrowolnych deklaracyi, podług następujących przepisów:

1. Podoficer lub żołnierz woyska Polskiego, zaciągający się do Rossyyskiego, otrzymuje żywność i żołd Podoficera lub żołnierza w służbie Rossyyskiey, od chwili zameldowania się Naczelnikowi woyskowemu w Województwie, że wchodzi do służby.

2. Każdemu z nich wolno obrać od 15tu do 25ciu lat zakres służby, po upłynieniu którego, stosownie do złożoney deklaracyi otrzyma uwolnienie. Ta służba nadaje mu prawo do wszystkich prerogatyw, jakie podoficerom i żołnierzom woyska Rossyyskiego służą, jako to: uwolnienia od służby frontowey, na mocy istniejących przepisow, otrzymania znaku zasługi orderu S. *Anny* i t. p.

3. Podoficerowie, którzy w tych stopniach za Rządu prawego służyli, będą przyjęci do woyska Rossyyskiego w stopniu Podoficerów; posunięci zaś na Podoficerów przez władzę woyskową rewolucyyną, w stopnie żołnierzy; każdy jednak z nich gorliwością w służbie i chwalebném postępowaniem, może się ubiegać o awans na Podoficera.

4. Służba w woysku Polskiém przedrewolucyyna, liczoną będzie do orderu zasługi na równi z Rossyyską; lecz do awansu z Podoficerów na Oficerów służba w woysku Polskiém policzona nie będzie.

5. Każdy zaciągający się do woyska Rossyyskiego na powyższych warunkach, otrzyma wszystko na koszt Skarbu i wysłany zostanie do *Kijowa*, gdzie weydzie do wskazanego korpusu.

O takowey woli Nayjaśnieyszego Pana, obwieszczam Obywateli Królestwa Polskiego. Każdy pragnący weyść z ochoty do woyska Rossyyskiego, ma się zameldować Naczelnikowi Woyskowemu w Województwie, który go natychmiast przyymie. Winien mu oraz, z zupełną sprawiedliwością wyznać, kiedy rzeczywiście wszedł do woyska Polskiego, za rządu prawego. Podoficerowie powinni pamiętać datę swojego awansu i korpus, w którym przed rewolucyą służyli, aby stosownie do ich zeznań można było przedsięwziąć stosowne sprawdzenie z aktami dawney ich służby, dla zaciągnienia jey do rodowodów i zaliczenia do prerogatyw, jakie im podług 2go Artykułu ninieyszego obwieszczenia zostały przyznane do znaku zasługi orderu S. *Anny*.

Naczelnie Kommenderujący czynną Armią, Jenerał Feldmarszałek Xiążę Warszawski, Hrabia *Paskiewicz Erywański*.

Postanowienie

O wsparciu dla Officerów woyska Polskiego, oraz ich wdów i sierot. (*Dokończenie.*)

Przepisy do wykonania powyższego postanowienia. Celem rozpoznania wszelkich prośb od osób, mających prawo na pobieranie wsparcia, ustanowiona zostanie oddzielna Kommissya. 2. Kommissya ta nazywać się będzie: Kommissya wsparcia Officerów woyska Polskiego. 3. Do składu Kommissyi przeznaczony zostaje Jenerał *Darewski*, z woyska Polskiego, i dwóch Sztabs-Officerów, jeden z woyska Rossyyskiego, drugi z Polskiego; do Bióra część Urzędników Kommissyi Rządowey Woyny Królestwa Polskiego i Pisarzy Rossyyskich. 4. Jenerał-Major z orszaku JEGO CESARSKIEY MOŚCI Xiążę *Golicyn*, przeznaczony zostaje na Prezesa tey Kommissyi. 5. Wszelkie inne indywidua mające prawo do zasiłku, podawać mają w tey mierze prośby do Kommissyi, z wymienieniem, z którey Kassy Wojewódzkiey lub Obwodowey życzą sobie mieć wypłacany ten zasiłek; Kommissya sprawdzi te prośby z dowodami w aktach Kommissyi Rządowey Woyny znaydującemi się; zażąda dalszych wyjaśnień, jeżeli tego uzna potrzebę, a potém przeznaczy wsparcie, poda oraz tygodniowo listy imienne z wyjaśnieniem wysokości przyznanego wsparcia do mojego potwierdzenia. Po zatwierdzeniu, listy te przesłane zostaną Prezesowi Rządu Tymczasowego Królestwa Polskiego, z wymienieniem, z których kass każdemu zasiłek ma bydź wypłacany, stosownie do objawionego na to żądania. 6. Rzeczywisty Tayny Radca *Engel*, otrzymawszy listy takowe, wydaje potrzebne dyspozycye do wypłaty przyznanego wsparcia z kass właściwych. 7. Wypłata przyznanego wsparcia uskuteczniać się będzie co miesiąc, licząc od 1 stycznia n. s. 1832 roku, chociażby decyzya, przyznająca wsparcie, późniey nastąpiła. 8. Od chwili wypłaty wsparcia, wydawane dotąd zasiłki na dzienne utrzymanie się, ustają; wszelkie zatém zaliczenia na dzienne utrzymanie się Officerów od 1 stycznia n. s. 1832 roku, potrącone będą ze wsparcia, jakie im na mocy ninieyszego przyznane będzie. 9. Osoby, o których w Nrze 6 uwag ogólnych wzmianka zachodzi, powinne składać jawne dowody, że nie tylko do rokoszu nie wpływały, ale też że nie wykonały przysięgi rządowi rewolucyynemu. Nim wymagane w tym celu formalności dopełnione nie będą, może im bydź przeznaczone wsparcie podług etatu Nro 2. 10. Wdowy i dzieci po Officerach i Urzędnikach Administracyi Woyskowey, przed rewolucyą zmarłych, pozostałe, a pobierające pensyą emerytalną przez Rząd prawy przed rewolucyą przeznaczoną, lub posiadające prawo na tęż pensyą, będą ją nadal pobierać z mocy dyspozycyi Rządu Tymczasowego Królestwa Polskiego. 11. Kommissya nie jest obowiązana wymagać składania sobie dowodów, że proszący ją o wsparcie, nie posiada własnego majątku, z którego dochód roczny wyrównywa dwa razy wziętey wysokości żądanego zasiłku; lecz jeżeli się okaże, że osoby posiadające takowy majątek, podały swe żądanie o przeznaczenie im wsparcia, do którego z tego tytułu utracają prawo, w takim razie wszelkie wydane im zaliczenia w dwóynasób od nich ściągnięte zostaną.

W *Warszawie* d. 15 (27) grudnia 1831 r.

(podpisano) Naczelnie Kommenderujący czynną Armią, Jenerał-Gubernator Królestwa Polskiego, Jenerał-Feldmarszałek Xiążę Warszawski, Hrabia *Paskiewicz-Erywański*.

ETAT

Zasiłków pieniężnych dla Officerów Woyska Polskiego.

Nro 1.

Dla Półkownika	zł. 1,700.
— Podpółkownika	— 1,300.
— Majora	— 1,100.
— Kapitana	— 1,000.
— Porucznika	— 850.
— Podporucznika	— 725.
— Sztabs-Lekarza	— 900.
— Lekarza Batalionowego	— 850.
— Podlekarza	— 750.
— Audytora	— 650.
— Kapelana	— 1,000.

Nro 2.

Dla Półkownika	zł. 2,070.
— Podpółkownika	— 1,550.
— Majora	— 1,340.
— Kapitana	— 1,240.
— Porucznika	— 1,030.
— Podporucznika	— 880.
— Sztabs-Lekarza	— 1,200.
— Lekarza Batalionowego	— 1,030.
— Podlekarza	— 200.
— Audytora	— 770.
— Kapelana	— 1,240.

(podpisano) Jenerał Adjutant Xiążę *Gorczakow*.

(*G. W.*)

Austrya.

Wiedeń dnia 27 grudnia.

Wczoray (pisze *Korrespondent Norymberg-*

NIKOŁAY Iszy, z Bożey Łaski IMPERATOR Samowładnący Całą Rossyą, etc. etc. etc.

1 Urodzonemu Jerzemu Hrabi Tyszkiewiczowi Kasztelanicowi Żmudzkiemu, Pozew przed Sąd Ziemski powiatu Dziśnieńskiego, z instancyi Urodzonego Józefa Niemiry Sędziego Granicznego powiatu Dziśnieńskiego, mieniąc oto: iż co w roku 1818 augusta 9 dnia, dekretem exdywizorskim w majętności Strzednikn ogłoszonym, od majątku Błosznik w Dziśnieńskim powiecie leżącego funduszu Janusza Tyszkiewicza, wydzieloną została schedka z dwóch chat złożona i małey części lasu we wsi Dziemidziunkach, Obżałowanemu Jerzemu Tyszkiewiczowi we środku schedy Urodzonego Dworzeckiego; która to schedka, zaymująca w sobie do pięciu włok ziemi razem z zaroślami i siedm dusz rewizyynych, za salarya od dopominkowey summy policzone w ilości 430 rubli srebrnych kopiejek 50, oprócz poszliny skarbowey, tymże dekretem exdywizorskim wyż datą pomienionym, Urodzonemu Prezydentowi Rodziewiczowi w extenuacyą oddana została; a Prezydent Rodziewicz poruczył też extenuacyą Dworzeckiemu. Urodz. Ferdynand Dworzecki, nie mogąc w naymnieyszey ilości (z powodu zubożałych dwóch włościan i pustey ziemi) wybrać pomienionych salaryów, dla przyległości ku swojey schedzie, z własnego swojego funduszu, Urzędnikom Sądu Exdywizorskiego salarya te opłacił, przelewy od nich pobrał, i opłaciwszy za schedę Obżałowanego Jerzego Tyszkiewicza poszliny Skarbowe, w ilości rubli srebrnych 136 kopiejek 83, za zrezelwowaniem sądowém, przez władzę wykonawczą w roku 1822. 7bra 28. dnia, pomienioną schedkę Jerzego Tyszkiewicza z dwóma chatami Kondrata Popioła i Zacharkę Dziemidzienkę pod tradycyyne władanie zajął, podatki corocane opłacał i zapomogi dawał, a wyprzedawszy swoją schedę Urodzony Dworzecki Żałującemu się Delatorowi, i też schedkę tradycyyną Jerzego Tyszkiewicza, za odebraniem powyższey summy i całkowitey należności za dawane zapomogi, Żałującemu do władania, w roku 1825 augusta 31 dnia, przelał. Żałujący zaś delator, po nabyciu przelewem takowey tradycyi i po wwiązaniu Urzędowém, z powodu ciągłych nieurodzajów, a ztąd ubóztwa tych włościan, podatki Monarsze, ziemskie powinności i spłatkowe rekrutskie, corocznie z własnego funduszu, za też schedkę tradycyyną Obżałowanego Jerzego Tyszkiewicza opłacał, dusze tey schedki, dla łatwieyszey opłaty podatków, od ogółu Błosznik, w Mińskiey Skarbowey Izbie, swoim kosztem odłączył; zapomogi na przekarmienie i zasiewy dawał. Lecz pomimo tak wielkiego wydatku, ośmset górą rubli srebrnych nad wartość tey schedki wynoszącego, Obżałowany Tyszkiewicz czasu sprawy odbywającey się po apellacyi w 2gim Wileńskim Wremiennym Departamencie, nie pozywając ani Urodzonego Dworzeckiego, ani też Załłgo Dellatora, władających jego schedką w tradycyyney possesyi, wniosł żądanie, aby mu z extenuacyi powróconą została — i Departament 2gi Wremienny Wileński, bez adcytacyi Żałującego Dellatora, w roku 1827 marca 28 dnia, zaferował swóy dekret, aby zwrócić Obżałowanemu Jerzemu Tyszkiewiczowi sądzoną jemu z majątku Błosznik schedkę, jako już mogące bydź wybrane pieniądze salaryyne przez extenuacyą, wtenczas, kiedy ta salaryyna summa, nie tylko nie została wybrana, lecz nadto, za opłatę Skarbowych poszlin, opłatę podatków Monarszych i rekrutskich, oraz za dawane zapomogi włościanom, wielka jeszcze liczy się należność, więc takowy dekret, jako praejuditium otrzymany, waloru mieć swego nie powinien, i kassować realnych należności Żałłgo Delatora nie może. Przeto Żałłcy Delator, mając tak liczne wydatki na schedzie Obżałłgo Jerzego Tyszkiewicza, wedle regestru przy udowodniających kwitach, specifice okazującego summę rubli srebrnych 862 kopiejk 90 wynoszące, kiedy nie widzi żadnego środka do uzyskania od Obżałłgo takowey summy, która przenosi wartość pomienioney schedki Jerzego Tyszkiewicza, a zwłaszcza: kiedy z teyże schedki umarło w roku idącym trzech ludzi płci męskiey samych gospodarzy; postanowił więc mocą prawa przez ninieyszy zapozew domagać się, uznania sądowego pomienioney schedki Obżałłgo Jerzego Tyszkiewicza na dziedzictwo dla siebie; i w tym celu pozywając Obżałłnego przed Sąd Ziemski Dziśnieński, oraz dla zaawizowania przez Gazetę Kuryera Litewskiego, do Redakcyi Wileńskiey niniejszy Pozew przesyłając, zakłada prośby. Nadewszystko: Dekretu 2go Wileńskiego Wremiennego Departamentu, w roku 1827 marca 28 dnia w kategoryi Jerzego Tyszkiewicza zapadłego, jako praejuditium zaferowanego, podniesienia i skassowania. Wszystkich składających się dowodów Żałłcego Deltora utwierdzenia, i mocą onych summy wedle regestru 826 rubli srebrnych kopiejek 90. na Obżałnym dla Żałłcego sądzenia. Za jakową summę, oraz za przysądzić się mającą za expensa prawne, schedkę dekretem exdywizorskim w roku 1818 augusta 9 dnia, Obżałłnemu Jerzemu Tyszkiewiczowi od majętności Błosznik przysądzoną, chat dwie poddanych i do 5ciu włok ziemi z lasem zaymującą, na dziedzictwo dla Żałłcego Deltora uznania, i żeby taż schedka Żałłcemu do wieczystego władania podaną została, Ukazem, władzę wykonawczą zobowiązania, oraz i tego wszystkiego zdeterminowania, co czasu sprawy dowiedzionem będzie, z wolném poprawieniem się na żałobie. Pisan roku 1831 miesiąca xbra 1. dnia.

Roku 1831 miesiąca xbra 2 dnia. Woźny niżey wyrażony świadczę, iż kopią takowego Pozwu, z instancyi Urodzonego Józefa Niemiry Sędziego Granicznego powiatu Dziśnieńskiego, JW. Jerzemu Hrabi Tyszkiewiczowi Kasztelanicowi Żmudzkiemu, w schedzie jego we wsi Dziemidziunkach w Dziśnieńskim powiecie leżącey, z exdywizyi od majątku Błosznik wydzieloney, podałem, i o terminie stawania na Kadencyi Trzy Królskiey w roku następnym przypadającey, oznaymiłem i opowiedziałem. Datt ut supra.

Piotr Godlewski Woźny powiatu Dziśnieńskiego. (30)

Odpowiedź.

1 Zamieszczone pismo pod tytułem ostrzez

K

żenie w dodatku Kuryera Litewskiego w Nrze 154 roku 1831 grudnia 21 dnia, przez W. Kazimierza Tomaszewskiego Sędziego Gran. Ptu Mińskiego, przeciwko mnie niżey podpisanemu, bardziey okazuje widoczną osobistą niechęć, aniżeli działalność prawnych krokow; mówiąc bowiem W. Tomaszewski o nielegalności obligu przez W. Kłopotowskiego Mostowniczego na rubli sr. 5,400, mnie wydanego, i za prawem arendownem należących się rub. sr. 700, tudzież naganiając Testament powiada, iż od roku 1820 od daty dzierżawy Bukiszek były zamiary szkodliwe dla W. Kłopotowskiego, oraz, że w roku 1828 w celu skorzystania ze słabości jakby pozbawionego od dawna pamięci i przytomności W. Kłopotowskiego rodzonego wuja W. Tomaszewskiego przetransportował z Bukiszek do Powidak, gdzie był utrzymywany przez dwa lata bez należytego opatrzenia i dostarczenia — Zarzuty takowe będące próżnem urojeniem chociasz same z siebie nic nie znaczą, wszakże gdyby czytający wyż rzeczone ostrzeżenie nie sądził za rzecz prawdziwą, zmuszony jestem odpowiedzieć — Od roku 1820, zeszły Mostowniczy Kłopotowski przeciwko mnie żadnego nigdzie zażalenia nieuczynił, a tém samém żadnych złych zamiarow na krzywdę onego nie miałem, a tém bardziey kiedy sam dobrowolnie unikając różnych nieprzyjemności doświadczonych nie jednokrotnie od siostrzana swojego W. Tomaszewskiego w roku 1828 obrał rezydencyą u mnie w majątku Powidakach gdzie miał wszelkie wygody i dostarczenie, godzi się więc tu zapytać W. Tomaszewskiego jeśli wiedział, iż wuy onego był w takim stanie, to dla czegoż pomocy żadney nie czynił, ? lecz jak to jest próżnym wymysłem W. Tomaszewskiego, tak też nie śmiał za życia wuja swojego, mającego wszelkie wygody i dostarczenia, podobnego zarzutu uczynić, — Zeszły Kłopotowski miał zupełną pamięć i przytomność, dowodem tego są jego czynności w rozmaitych interessach, a nawet z samym W. Tomaszewskim przeciwko któremu w roku 1830 augusta 10 dnia o zabor intrat kilkoletnich z majątku Bukiszek w aktach Ziem. Ptu Wileń. zapisał oświadczenie, oblig na r. sr. 5,400 w roku 1829 7bra 28 d. mnie wydany i podpisany przez zeszłego Kłopotowskiego pieczętarstwem osób znanych upoważniony wedle prawa Statutu Ar. 7 z Roz. tegoż żadney wątpliwości nie ulega, a za prawem arendownem należy się rub. sr. 700, co udowodniają własne dwa w roku 1830, na témże prawie nadpisy zeszłego Kłopotowskiego — Należności takowych ś. p. Mostowniczy nie tylko, że nie zaprzeczał, lecz owszem Testamentem swym w roku 1830 8bra 15 dnia przy trzech świadkach osiadłych i Urzędami zaszczyconych, sporządzonym (wykazując fundusz na JW. Apolinarym Wańkowiczu Marszałku Mińskim za obligiem czer. zł. 2,000 na majątku Bukiszkach za tradycyą opartey summy rub. sr. 11,000, tudzież za zabraną kilkoletnią intratę przez W. Tomaszewskiego z tychże Bukiszek) potwierdził, i w rzędzie swych kredytorow mnie za naypierwszego kładąc, wypłatę sukcessorom polecił, a za staranne utrzymanie jego sił i zdrowia, wieczną wdzięczność oświadczył; nie tak więc to jest, jak się podobało W. Tomaszewskiemu, dla tego tylko gdyby po wuju, którego nie umiał zaskarbić względów, wziąść większą sukcessyą, pomówić mnie i dalszych jego kredytorów; żadne więc oświadczenia i pisma W. Tomaszewskiego nie są w stanie zniknczemnić realney należności; o którą mając rychło rozpocząć proces, zastrzega JW. Marszałka Wańkowicza, iżby z W. Tomaszewskim i dalszemi sukcessorami zeszłego Mostowniczego Kłopotowskiego, w żadne układy o summę czer. zł. 2,000 i procenta jako na satysfakcyą kredytorom oddane nie wchodził. — 1832 roku stycznia 7 dnia.

Wincenty Pławski Sędzia b. Gran. Ptu Wileńskiego. (27)

Licytacya.

2 W Uniwersytecie Wileńskim znayduje się tarcic półtora-całowych używanych sztuk 498 czyli sążni 1033½, na wyprzedaż których przeznacza się w Rządzie Uniwersytetu publiczna licytacya d. 15 stycznia teraźnieyszego odbyć się mająca. D. 7go stycznia 1832 roku.

Za Sekretarza Expedytor Serwiński. (25)

---

2 Podaje się do powszechney wiadomości, iż w domu Andrejewa pod N. 11 przy ulicy Ostro-Bramskiey odbywać się będzie licytacya ruchomości po zeszłym ś. p. Walentym Przesmyckim Radcy Kollegialnym i Kawalerze, pozostałey, a składającey się ze srebra, meblow, luster, zegarkow, landszaftow, kredensu, szkła, miedzi kuchenney, garderoby mezkiey i damskiey, biblioteki, niemniey dalszych różnych sprzętow i ruchomości. Licytacya rozpocznie się dnia 18 bieżącego miesiąca stycznia, i odbywać się będzie aż do zupełney wyprzedaży codziennie od godziny 9tey zrana i od godziny 2giey po południu.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (24)

Rada Mieyska Wileńska ma honor ninieyszém uwiadomić, że tuteysi Wexlarze od 8 po 15 teraźnieyszego Stycznia Kurs monet następnych pokazali takowy: za dukat nowy daią rub. 10 k. 75, a sami przedaią po rub. 11 k. 5; za dukat stary daią rubli 10 kop. 45, a sami przedaią po rubli 10 kop. 65, za imperyał daią rubli 37 k. 75, a sami przedaią po rubli 38 k. 25; za pół imperyał daią rubli 18 k. 87½, a sami przedaią po rubli 19 kop. 12½, za rubel srebrny całkowy daią rubli 3 kop. 69; a sami przedaią po rub. 3 kop. 72 i za rubel srebrny drobną monetą daią po rubli trzy kop. 78 assygnacyami.

Głowa Mieyski Nowacki.
Pismowodzca Poźlewicz.

	Czas Obserwacyi.	*Wysokość Barom.*	*Wys. Ther. Réau.*	*Wiatr.*	*Stan powietrza.*
Obserwacye meteorologiczne.	d. 8 o 2 po połud.	27 cal. 11,4 lin.	+ 1 stopni.	Połud.-zach.	Pochmurno.
	d. 9 godz. 8 rano.	27 — 11,5 —	+ ¾ — —	Zachodni.	Pochmurno.
	d. 10 — — —	28 — 0,1 —	+ ¾ — —	Zachodni.	Pochmurno.
	d. 11 — — —	28 — 2,0 —	+ 1 — —	Zachodni.	Pochmurno.

Drukarnia A. Marcinowskiego.
DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1832. d. 11 Stycznia.
CENZOR *Leon Borowski.*

ski) umarł tu Baron *Frimont*, niedawno mianowany Prezesem nadworney Rady wojenney, we dwa dni po pogrzebie Vice-Prezesa teyże Rady, Barona *Siegenthal*. Obadwa (następcy Hrabiego *Giulay* i Barona *Stipsicz*) tylko kilka tygodni urzędowali. Mniemają, iż dowodzący w Węgrzech Arcy-Xiąże *Ferdynand de Modena-Este*, otrzyma Prezesostwo wzmiankowaney Rady.

— Mówią tu o uroczystym obchodzie d. 1 marca. Tego dnia Monarcha nasz skończy 40 rok panowania swego, co w dziejach domu Habsburgskiego zdarzyło się tylko dwa razy, za *Leopolda I* i *Maryi Teressy*. (*G. W.*)

PRUSSY.

Berlin d. 6 stycznia.

Dzisieysza *Gazeta Rządowa Pruska* zawiera następujące rozporządzenie N. Króla Jmci:

My *Fryderyk Wilhelm* z Bożey łaski Król Pruski etc. etc. etc. Po przywróceniu prawego porządku w Królestwie Polskiém, przekonaliśmy się z zadowoleniem, że ogół ludności naszego Xięztwa Poznańskiego nie był dotknięty nieszczęśliwym szałem sąsiedniego kraju; że owszem dał nam niezaprzeczone dowody wierney swojey uległości i zawdzięczenia za dobrodzieystwa, któremi się prowincya ta cieszy od czasu połączenia jey na powrót z państwem naszém. Lecz natomiast dowiedzieliśmy się ze smutkiem, że pomiędzy temi poddanemi naszemi, którzy, nie szanując zakazu, ani głosu przestrogi swojego Monarchy, przeszli do Polski i należeli do powstania tego sąsiedniego kraju, znaydują się osoby, których od tego nie wstrzymały szczególne nawet obowiązki wierności i posłuszeństwa, dobrowolnie przyjęte i przysięgą uświęcone; albo nałożone przez wdzięczność za dobrodzieystwa, i udzielone im wsparcia, jako też obowiązki stanu i powołania; i że nakoniec wielu z nich, mimo wezwania, dotąd nie powróciło. Niechcąc jednakże przez oycowską naszą łaskawość przystąpić bezwarunkowo do wymierzenia i uskutecznienia kar zagrożonych w postanowieniach naszych z d. 6 lutego i 26 kwietnia r. b., nie możemy również skłonić się do ogólnego ułaskawienia. Sądziémy nadto, iż przez należny wiernym naszym poddanym wymiar sprawiedliwości winniśmy postanowić co następuje:

1) Od ułaskawienia naszego wyjęci są:

1. Ci, którzy do czasu przeyścia do Polski zostawali w bezpośredniey naszey służbie woyskowey, albo cywilney, lub przy kollegiach podległych władzom rządowym, gminach i korporacyach sprawowali urząd publiczny, a obeymując go, przyrzekli nam szczególnieyszą wierność i uległość.
2. Ci, którzy pobierali z kass rządowych pensye wysłużone, bez różnicy pełnioney ich służby, jako też stypendia przy instytutach naukowych, szkołach lub uniwersytetach.
3. Którzy oddaliwszy się do Polski, albo powracając ztamtąd dopuścili się jeszcze jakiego przestępstwa, będącego w związku z ich oddaleniem.
4. Osoby znaydujące się jeszcze za granicą państw naszych, które miały udział w powstaniu Polski, a nie należąc do kategoryy objętych liczbami 1 do 3, nie powrócą dobrowolnie do d. 1 kwietnia 1832 r.

2) Ażebyśmy wedle powyższych zasad zezwolić mogli na przyobiecane ułaskawienie lub zmnieyszenie kar wszystkim tym poddanym naszym, którzy nie należą do wyżey wyrażonych okoliczności, rozkazaliśmy, iżby mające nastąpić w skutku postanowień naszych z dnia 6 lutego i 26 kwietnia r. b. sądowe postępowanie, przeciw wszystkim bez różnicy uznanym przez władze rządowe prowincyi Poznańskiey za przestępców prawa, aż do uprawomocnienia wydanego przeciw nim wyroku, przedsięwzięte było, i następnie, ażeby na zasadzie śledztwa podane nam były imiona tych, których przeyściu do Polski nie towarzyszyła żadna z wyżey wyrażonych okoliczność, a których zupełne albo częściowe przebaczenie zachować chcemy dla siebie.

3) Dla wyjętych stosownie do § 1 ninieyszego rozporządzenia od ułaskawienia, w mieysce zabrania dóbr ziemskich, ustanowionego rozporządzeniem z dnia 26 kwietnia r. b., zezwalamy na opłacenie odpowiedniey kary pieniężney, w niektórych jednakże przypadkach za dobra skazane na konfiskatę, właściciel uzyskać może pieniężne wynagrodzenie, zastrzeżone naszém postanowieniem; lecz pod tym tylko warunkiem, iżby obrał sobie mieszkanie za granicą Xięztwa lub Państwa naszego.

4) Oddanie właścicielowi dóbr sekwestrowanych dotąd przez mieyscowe władze nastąpić ma w każdym razie dopiero po zupełném zaspokojeniu wszelkich podczas sekwestracyi wyłożonych na prowadzenie gospodarstwa wydatków, i po złożeniu wyżey wzmiankowaney kary pieniężney. Stanowiemy także, iż władza sekwestrująca złożyć winna rachunek naczelnikowi prowincyi do zakwitowania, i że, skoro to nastąpi, właściciel nie może już czynić żadnych pretensyy, z sekwestrowania dóbr jego, a nadto, że tenże po bezwarunkowém tylko zakwitowaniu odebrać ma dobra w posiadanie.

5) Uchylamy ninieyszém kary, wymierzone postanowieniem naszém z d. 6 lutego b. r. w § 4 pod liczbą 3 na synów nieusamowolnionych, wszystkich do Królestwa Polskiego; lecz ci winni pozostać nadal w woysku takiey broni, jaką im minister woyny przeznaczy.

6) Officerowie i żołnierze, którzy wedle praw woyskowych skazani będą na karę za dezercyą, tey tylko karze ulegać mają.

7) Poddani nasi, posiadający własność gruntową w prowincyi Poznańskiey, a którzy uzyskają nasze przebaczenie, nie mogą tak długo, dopóki to uznamy za stosówne, naykrócey zaś przez przeciąg lat 5 oddalać się za granicę, bez wyraźnego pozwolenia naczelnika prowincyi, wyjęci są także od należenia do jakichkolwiek zgromadzeń powiatowych lub prowincyonalnych, podczas których znaydować się mają z daleka od mieysca ich narad. Również nie mogą przez też zgromadzenia bydź wybierani w tym czasie na żadne publiczne urzędy, jako to: na radców ziemiańskich, radców towarzystwa kredytowego ziemskiego, deputowanych na seym; nie może im być powierzone także osobiste sprawowanie obowiązków wóyta; lecz każdy takowy właściciel winien przedstawić radcy ziemiańskiemu swego zastępcę, którego rząd zatwierdzi stosownie do okoliczności, a którego kto inny zastąpić może tylko za zezwoleniem rządu.

Dla większey wiary i wagi podpisaliśmy własnoręcznie ninieysze postanowienie i rozkazaliśmy wycisnąć Królewską naszą pieczęć.

W *Berlinie* dnia 26 grudnia 1831 r. (podp.) *Fryderyk Wilhelm*, *Fryderyk Wilhelm* Xiąże następca tronu, Baron *Altenstein*, *Schuckmann*, Hrabia *Lottum*, Hrabia *Bernstorff*, *Hake*, *Maassen*, Baron *Bren*, za Ministra sprawiedliwości *Kamptz*. (*G. W.*)

FRANCYA.

Paryż dnia 29 grudnia.

Zdrowie Hrabiego *Sebastiani* polepsza się ciągle, i zapewne wkrótce będzie mógł znowu objąć stér Ministeryum spraw zagranicznych.

Izba parów na wczorayszey sessyi, przyjęła naprzód pojedyńcze paragrafy nowego prawa o parowstwie, a potém całe prawo większością 102 kresek przeciw 68; następnie zaś wybrała losem wielką deputacyą, która w nadchodzącą niedzielę ma złożyć Monarsze powinszowanie nowego roku imieniem Izby parów.

W wyborze nowych biór Izby deputowanych, zdarzył się wypadek nadzwyczaynie pomyślny dla strony oppozycyyney; między 18 Prezesami i Sekretarzami ich, znayduje się 9 członków oppozycyi, jakoto: Panowie *Dubois Aimé*, *Glais Bizoin*, *Teste*, *Gillon*, *Odillon-Barrot*, *Portalis*, *Lafitte*, *Demarçay* i *Thouvenel*.

— *Dnia 30* —

Prezes i sekretarz Izby parów, podali wczoray Królowi przyjęte w teyże Izbie na onegday-

szém posiedzeniu prawo względem dostoyności parowskiey. Admirał *Duperre*, miał dziś prywatne posłuchanie u Monarchy.

Dziennik *Courrier de l'Europe* zapewnia, iż Arcy-biskup Paryzki napisał do Prezesa tuteyszego trybunału cywilnego list, w którym oświadcza, iż fałszywą jest anegdota, przytoczona w sprawie o testament Xięcia *Bourbon*, jakoby Arcybiskup odwiedził Panią *Fencheres* we *Florencyi*, i zostawił jey bukiet z kwiatow.

Były członek konwencyi, Pan *Lespinasse* umarł w *Tuluzie*, i dla tamecznych szkół wzajemnego uczenia, zapisał 150,000 frankow.

— *Dnia 31* —

Król pracował wczoray z Prezesem Rady Ministrów, tudzież z Ministrami handlu, sprawiedliwości i woyny.

Ostatni Numer *Dziennika woyskowego*, umieścił postanowienie królewskie pod dniem 6 b. m., mianujące Jenerała *Savary* naczelnym dowódcą woyska w Afryce. *Monitor* zaś, mimo wezwań ze strony Dzienników oppozycyynych, nie doniosł jeszcze o tém mianowaniu.

Dziennik *National* pisze: — „Oddawna już Marszałek *Soult*, zamyślał złożyć urząd. Zapewniają, iż teraz ostatecznie podał prośbę o uwolnienie; lecz P. *Perrier*, który właśnie teraz pozbawiony jest pomocy Hrabiego *Sebastiani*, stara się wszelkiemi sposobami, aby go skłonił do pozostania na urzędzie." (*G. W.*)

A n g l i a.

Londyn d. 16 grudnia.

W Izbie niższey 15 b. m. Lord Stanley, Sekretarz stanu do spraw Irlandyi, wniosł, ażeby utworzono osobny komitet na rozpatrzenie dzisieyszego stanu prawodawstwa tyczącego się dziesięcin w Irlandyi, i na rozważenie, czyliby niepodobna było poczynić w ich systemacie jakich odmian, któreby, zabezpieczając kościołowi należyte wsparcie, usunęły zarazem powody nieukontentowania panującego dziś w tey części połączonych królestw. Wniosek ten podany tegoż dnia przez Lorda Melbourne, Sekretarza do spraw wewnętrznych, w izbie lordów, w obu izbach przyjęto. Mianowaną w pomienionym celu przez izbę niższą komissyą, składają: PP. Stanley, Sir R. Peel, lord Duncannon, Sir J. Newport, Goulburn, Brownlow, Carew, Vesey, Fitzgerald, Estcourt, Penrhyn, Grampton, Sadler, Ebrington, J. Byng, Lefroy, J. Grattan, Littleton, Leader, Baldwin, T. Baring i R. Musgrave.

Rozkazem dziennym, ogłoszono wszystkim bawiącym za urlopami po domach oficerom, ażeby do półków swoich wracali, szczególnie do woysk w Indyi, gdzie się lękają nieprzyjacielskich kroków ze strony wodzów krajowych.

Hampshire Telegraph donosi, iż eskadra zebrana w Dunes, otrzymała rozkaz rozeyścia się.

Piszą z Fernambuku pod d. 28 października, iż w Rio-Janeiro z powodu ostatnich rozruchów uwięziono 1,500 do 2,000 osób.

Wspomnieliśmy w Nrze poprzedzającym, iż statek parowy *lord Blayney* odpłynął do Belle-Isle z 200 nowozaciągnionemi w Liverpool dla Don Pedra maytkami. Agenci Don Pedra wmówili im byli, iż mają jedynie służyć na okrętach angielskich przeznaczonych do przewożenia półków portugalskich z Rio-Janeiro do Europy, i dopiero wypłynąwszy z kanału Irlandzkiego odkryli im, iż udają się do Belle-Isle. W skutek tego, maytkowie ci, korzystając z burzy, która zapędziła ich do portu Milford-haven, wrócili wszyscy na ląd, oświadczając, iż zwykli tylko służyć pod banderą starey Anglii. (*T. P.*)

T u r c y a.

Stambuł 29 listopada.

Pierwszy Numer wychodzącey tu Gazety pod napisem *Monitor Ottomański*, obeymuje wiadomości o organizacyi woyskowey Tureckiey. Pokazuje się z nich, iż Sułtan gorliwie zaymuje się powiększeniem i wyćwiczeniem swojey potęgi lądowey i morskiey. Naywięcey zaś trudni się teraz tworzeniem półków jazdy i piechoty woyska liniowego i gwardyi. Każdy połk jazdy ma 6 szwadronow; połki piechoty o 4ch batalionach liczą 8328 ludzi wraz z officerami i podofficerami. W razie potrzeby każda kompania może bydź powiększona ze 150 do 170 ludzi. Osmy pluton każdego batalionu składa się z woltyżerów, a w każdym półku 4ty batalion powinien umieć służbę strzelców. Półki 1szy i 10ty są już zupełnie wyćwiczone, a inne wkrótce będą takiemi. Oprócz jazdy regularney, żołd pobierającey, gorliwie także organizuje się w 50 cyrkułach jazda, znana pod nazwiskiem *Zaimi* i *Timarli*, która się ekwipuje i utrzymuje z dochodów, przeznaczonych od rządu. Korpusy kanonierów, bombardyerów, minerów i saperów, które dotąd były urządzone na wzór woyska liniowego, otrzymują nową organizacyą, i będą tworzyć półki. Każda baterya składa się z 4ch dział polowych i 2ch haubic; 4 baterye tworzą półk. Officerowie i żołnierze, oprócz nauki swego rodzaju broni, ćwiczą się także w ogólney mustrze. Codziennie tworzą się nowe półki liniowe z oddzielnych batalionow, których 2 stoi w *Adryanopolu*, 2 w *Bagdadzie* i *Alepie*, 2 w *Smyrnie*, 1 w *Widdynie*, i 2 połbataliony w *Ruszczuku* i *Widdyniu* pod dowództwem Baszów. Rządcom prowincyy, na żądanie ich, dozwolono tworzyć bataliony i półbataliony, przez wysłanych od Seraskiera Baszy instruktorów, i po wyćwiczeniu zbierać w półki. Liczba ludzi ćwiczonych w służbie morskiey, byłaby dostateczną do uzbrojenia flotty, wszelako zaymują się gorliwie uzupełnieniem tego korpusu. Wzrost marynarki jest jednym z przedmiotów, które naywięcey zwracają uwagę W. Sułtana. (*G. W.*)

W ł o c h y.

Turyn d. 13 grudnia.

Dzisieyszy Numer gazety urzędowey zawiera ustawę Króla Jmci z d. 29 października, stanowiącą w 17 artykułach cywilny order zasługi, którego wielkim mistrzem jest sam Król; godność ta przechodzić ma na każdego następcę tronu. Posiadający takowy order, stanowić będą jednę tylko klassę kawalerów, i powinni bydź albo krajowcami, albo w Państwie Sardyńskiém zasłużyć sobie na tę ozdobę. Order ten składać się będzie z złotego krzyża z niebieską amalią w środku na okrągłey tarczy z jedney strony cyfra ustanowiciela, z drugiey napis: *Zasłudze cywilney* 1831; wstęga jasno-niebieska z dwiema białemi obwódkami. Nowy ten order jest szczególniey ustanowiony dla zasłużonych cywilnych urzędników, jako też dla odznaczających się nauką, oraz artystów. Artykułem 12 statutu orderu wyznaczono 40 pensyy, to jest: 10 po 1,000 lirów, 10 po 800, a 20 po 600. Kawalerowie orderu przysięgać będą na wierność Królowi, posłuszeństwo prawom, przyzwoite postępowanie i dobre obyczaje, oraz, że dalecy będą od wszelkich zasad przeciwnych wierze katolickiey i principiom Monarchii Sardyńskiey. W art. 15 zastrzega sobie Król bezpośrednie mianowanie 12 pierwszych kawalerów, z pomiędzy których sześciu stanowić będą radę orderu; tą liczbą nie są objęci poddani będący za granicą, którym Król bezpośrednie przyznanie orderu uzna za stósowne.

Według postanowienia Królewskiego z dnia 25 października, zaprowadzona ma bydź z początkiem następnego roku nowa organizacya w piechocie. Dwanaście brygad tey broni składać się odtąd będą każda z dwóch półków, mających podczas pokoju po trzy, w czasie zaś woyny po cztéry bataliony. W każdym batalionie będzie 6 kompanii, mianowicie 1 grenadyerska, 4 fizylierskie i 1 strzelców, które również tak na stopie pokoju, czyli woyny, słabiey lub mocniey będą obsadzone. (*G. W.*)

Teatr. W następujący czwartek, to jest: 14 Stycznia dana będzie komedya z dzieł Kotzebue we trzech aktach pod nazwiskiem: *Kozioł*. Po którey komedya nastąpi Wodewil w 1 akcie — Obiadek z Magdusią.

DODATEK

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 5.

Wilno dnia 11 Stycznia v. s. 1832 roku.

Nowe Pisma Peryodyczne.

Słuchaycie! słuchaycie!...
Obacz mowy Parlam. Angiel.

BAŁAMUT, Dziennik śmieszności krajowych i zagranicznych, pismo peryodyczne, w języku polskim, będzie, po-dawnemu, wydawanem tu w Petersburgu, i na rok następny, 1832, raz na tydzień, na pół-arkuszu wielkiego formatu, a jeśli się liczba prenumeratorów dostatecznie pomnoży, tedy i na całym arkuszu: papier i druk, jak dotąd, równie będą piękne.

Zawierać będzie:

Bałamuctwa obyczajowe: obrazy i karykatury zdrożności, śmieszności, słabości, ułomności i tysiąca innych *ości*, wystawione w zabawném świetle, tak, aby mogły rozweselać i tych nawet, co mają zaszczyt sami je posiadać. Bałamut, kochając swych spółbraci i wiedząc, jak liczne i szanowne ma na tym świecie rodzeństwo, nie bierze na się obowiązku zdziałania gwałtowney w nich poprawy, lecz, opisem tego, co jest i było, chce tylko dopomagać kaznodziejom i moralistom, których i sam rad słucha, kiedy mówią do rzeczy.

Bałamuctwa naukowe: dawniey miłość prawdy, nauki lub sławy, wzywała wielki rozum do prac literackich; dzisia, po większey części, zarozumiałość lub żądza zysku, wbijają pióro w niezgrabne nieuków ręce, ku hańbie tak szlachetnego rzemiosła i szkodzie czytających kieszeni. Ilekroć zdarzy się spotkać z podobnymi Bałamutami w zawodzie pismiennictwa, Bałamût *ex professo* rosprawi się właściwym sobie sposobem.

Bałamuctwa polityczne: **bodayby w roku następującym takie tylko działy się i gwarzyły się bałamuctwa, z którychbyśmy się śmiać, a nie płakać, mogli! Zawsze jednak stolice południowo-zachodniey Europy, napełnione** mnóstwem rozmaitego rodzaju wartogłowów i politycznych durzycieli, dostarczą nam bałamuckiey strawy, którą nie omieszkamy i naszych uczestować czytelników.

Bałamuctwa gospodarskie: na tych nam zbywać nie będzie: chętnie obiecujemy rosprawiać i bałamucić o tém wszystkiém, co się ściąga do rzemiosła, którém się powszechnie bawimy: Bałamut sam jest, z przeproszeniem, gospodarz...

Bałamuctwa modne: nayżyźnieysza gałąź śmieszności: nietylko ubiory, zwyczaje i gusta, lecz i opinije modne, co już nam tyle złego zrobiły, nie uydą rubaszney Bałamuta uwagi.

BAŁAMUT, przy obszernieyszym nieco, na ten rok, składzie swoim, zatrzymuje dawny tytuł, raz ztąd, iż pochlebia sobie, że się cokolwiek pod nim zalecił światu; powtóre, przez wrodzoną sobie pokorę i miłość bliźniego, żeby się czytelnicy nie obrażali czasami jakąś prawdą, nie gorszyli czyjąś swawolą, nie brali do siebie ogólnych przytyczek i plotek: zgoła, żeby skłonnieyszymi byli do przebaczenia tego, co z niedostateczną powié ogródką, co nie dosyć w bawełnę uwinie, z czém się niepotrzebnie wygada.., bo on... bałamut!

Wszystkie podobnego rodzaju pisma peryodyczne, wydawane dotąd były składkowym sposobem: wesołe i dowcipne animusze, dostarczały im koleyno mniey więcey dowcipnych i wesołych artykułów. Bałamut, niestety! pomimo tak wielką wszędzie zacnych swych kolegów liczbę, pracuje sam jeden, na ich doczesny i duchowny pożytek: z wdzięcznością zatém przyymie, cokolwiek życzliwe osoby napiszą dlań pociesznego, zabawnego, tchnącego wesołością i krotofilą.

Cena prenumeraty na rok cały: w stolicy, z rozsyłaniem do domów, a w innych miastach i na powiatach z dostarczeniem pocztą, rubli assygnacyynych 20.

Prenumerować można we wszystkich pocztamtach, kantorach, expedycyach i urzędach pocztowych; w Petersburgu zaś, w xięgarni *A. Smirdina*.

Adres: Г-ну Издателю Баламута, въ Санктпетербургѣ, въ книжной лавкѣ *Смирдина*.

Cały zbiór Bałamuta za lata przeszłe, od 1. maja 1832. do końca teraźnieyszego 1831 roku, dostać można tymże sposobem, przesyłając pocztą, osobno, rubli ass. 25, pod wymienionym tu adresem.

Revue étrangère de la littérature, des sciences et des arts; choix d'articles extraits des meilleurs ouvrages et recueils périodiques publiés en Europe.

Prospectus.

La publication du recueil que nous annonçons aujourd'hui nous impose des obligations dont nous avons apprécié toute l'étendue.

Offrir dans une succession de Numéros, un intérêt toujours soutenu, une lecture neuve et amusante, un délassement agréable et varié, telle est la tâche bien difficile que nous osons entreprendre, et, quelque téméraire que puisse sembler cette assertion, la tâche que nous flattons de remplir avec succès.

Hâtons nous de faire connaître les élémens sur lesquels nous fondons une confiance qu'on aurait droit de taxer de présomption, et, pour cela, après avoir établi l'utilité que peut avoir une semblable publication, développons sommairement la caractère que nous lui imprimons, indiquons d'une manière rapide les nombreux matériaux qui s'offrent à nous pour l'enrichir, exposons enfin le cadre que nous avons adopté.

Lorsque les sciences viennent chaque jour, par de studieuses investigations et de savantes découvertes, ouvrir à la société de nouvelles sources d'utilité et de bien être, quand la littérature et les arts se frayant des routes nouvelles promettent des jouissances encore inconnues; c'est alors qu'une impatiente curiosité s'emparant de tous les esprits, on voit se multiplier, pour chaque spécialité, les recueils destinés à satisfaire au besoin d'une communication plus prompte des idées, d'un échange mutuel et, pour ainsi dire, instantané des connaissances qui signalent incessament les progrès de l'intelligence humaine.

Mais à combien de personnes cette abondance même de publications ne laisse-t-elle pas le regret de n'en pouvoir connaitre qu'une faible partie, soit à cause des dépenses qu'entrainerait l'acquisition d'une aussi grande quantité d'ouvrages, soit par le défaut de temps suffisant pour ne faire même que les parcourir?

Placés de manière à apprécier ces obstacles, et à reconnaître les inconvéniens qui ralentissent en Russie la rapidité des communications littéraires avec le reste de l'Europe, qui même les paralysent pendant la moitié de l'année, nous avons cherché les moyens de les faire disparaître.

Nous espérons y parvenir par la publication, d'un recueil qui aura pour but et pour résultat de présenter le résumé de ce que les productions littéraires et scientifiques offriront de plus intéressant et de plus curieux.

Mettant à contribution les meilleurs ouvrages, les journaux quotidiens et périodiques de tout genre publiés en France, en Angleterre, en Allemagne, en Italie etc. pour en reproduire les passages et les articles les plus saillans, ne nous est-il pas permis d'espérer pour la Revue Étrangère un accueil favorable?

Cette question se résoudra promptement si nous savons joindre à ce but d'utilité un ensemble agréable, en harmonie avec le goût des personnes que leur éducation, leurs lumières et l'élégance de leurs moeurs semblent d'avance nous désigner comme devant plus particulièrement honorer notre entreprise de leur bienveillance. Aussi, pour ne la considérer que sous ce point de vue, la Science ne présentera dans ce recueil que ses resultats les

plus remarquables et non des théories que leurs abstractions rendent souvent fatigantes.

Nous ferons une part plus large à la littérature et aux beaux arts que nous envisagerons surtout dans leurs productions les plus brillantes, les plus propres à intéresser et sous la garantie des noms les plus célèbres, des réputations les mieux établies.

Nous avons entièrement écarté la politique et ses systêmes. Un recueil mensuel serait toujours en retard pour les nouvelles du jour qui, seules, peuvent répandre de l'intérêt sur ces matières.

Rien ne sera négligé pour que les Mélanges offrent constamment aux Dames l'anecdote de bon ton, la plaisanterie fine et des récits gracieux, en même temps que l'article consacré à la Mode les tiendra avec exactitude et fidélité au courant de ses mille et une mutations.

Afin d'éviter des réclamations qui trop souvent dégénèrent en une polémique sans résultat, et presque toujours fort indifférente au public, nous avons cru devoir nous prescrire l'exclusion des pièces originales de quelque genre qu'elles fûssent.

Les divisions que nous avons adoptées seront classées dans l'ordre suivant:

Sciences morales	Voyages
Sciences naturelles	Esquisses de moeurs
Littérature	Extraits d'ouvrages iné-
Théâtre	dits, ou récemment pu-
Beaux arts	bliés à l'étranger.
Arts divers	Mélanges, anecdotes.
Histoire	Modes.

Toutes nos mesures ont été prises pour faire disparaître l'inconvénient des distances et pour nous procurer, avec la plus grande célérité, les nombreux matériaux destinés à enrichir un recueil, qui, chaque année, présentera le tableau résumé de la science, de la littérature moderne et des arts.

Quant à l'exécution materielle de la Revue Etrangère, nous osons nous flatter que peu d'ouvrages de ce genre se distingueront par plus de correction et délégance typografique.

Fd. Bellizard. S. Dufour.

Conditions de la souscription.

La Revue Etrangère paraitra à dater de Janvier 1832.

Elle formera par année 4 volumes grand 8vo pap. vélin, divisés en cahiers de 4 à 5 feuilles d'impression (64 à 80 pages) qui seront publiés du 10 au 15 et du 25 au 30 de chaque mois.

Le prix d'abonnement est par an de 60 R. ass.
idem pour 6 mois 35 R. —

Frais de port pour la ville et pour l'intérieur par an . . . . 5 R. —
par 6 mois . . . . 3 R. —

On s'abonne chez les éditeurs Fd. Bellizard et Co. Libraires de la Cour, au pont de Casan, maison Glasounoff.

à Moscou, chez Ch. Urbain et Co.

Pour l'intérieur, aux bureaux de la Direction Impériale des postes à St. Pétersbourg.

Условіе подписки.

Иностранное обозрѣніе будетъ выходить съ 1-го Генваря 1832 года. Годовое изданіе будетъ состоять изъ 4 томовъ въ большую осьмушку, на веленовой бумагѣ, раздѣленныхъ на книжки отъ 4 до 5 печатныхъ листовъ (отъ 64 до 80 страницъ), кои будутъ выходить по два раза въ мѣсяцъ, отъ 10-го до 15-го и отъ 25-го до 30-го числа каждаго мѣсяца.

Подписная цѣна, въ С. Петербургѣ; за годъ 60 рублей, за полгода 35 рублей. За доставку въ домы и въ другіе города присовокупляется на годъ по 5 рубл., на полгода по 3 рубля.

Подписка принимается у Придворныхъ книгопродавцевъ Беллизарда и Комп., въ магазинѣ ихъ, въ домѣ Глазунова у Казанскаго моста.

Въ Москвѣ, у К. Урбена и Комп.

Иногородные благоволятъ относиться въ Газетную Экспедицію Санктпетербургскаго Почтамта.

Pozew.

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą, etc. etc. etc.

Do uprzedniego Edyktalnego Pozwu z instancyi Ur. Barnaby Dederki b. Prezyd. Sądu Głównego Wileńskiego 1go Departementu i Kawalera wyniesionego, *de noviter repertis*, z powództwa tegoż Przypozew przed Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w majętności Oborku, od dnia 25 idącego miesiąca i roku agitować się mający mianowicie *Debitorom Massy, ogólney obywateli Dederków w stopniu ich oyca ś. p. Kazimierza Dederki Koniuszego Ptu Oszmiańskiego* sukcessorom Mikołaja Kołaczewskiego za obligiem o czer. zł. 50, sukcessorom Stanisława Godlewskiego Regenta Grodzkiego Trockiego za dwóma dokumentami o czer. zł. 252, sukcessorom Soroczyny z Bykowskich Podkomorzyny Słonimskiey za listem o rubli assygnacyynych 50, sukcessorom Ignacego Sipowicza za kartą o czer. zł. 15, sukcessorom Leona Kościuszki Łowczyca Brzeskiego za kartą o czer. zł. 3, sukcessorom Ignacego Brzezińskiego Łowczego za listem do porachunku o należnoście — Sukcessorom Stefana Komara za listem o czer. zł. 9, sukcessorom ś. p. Podkom. Dederki, Tomaszowi i Kamilli z Dederków Zahorskim Sowietnikom, tudzież ich siostrze Pellagii Dederko Półkownikównie za dwóma listami o czer. zł. 42, sukcessorom Chreptowiczów Chorążych dziedziców folwarku Chożowa do porachunku o różne należności — Sukcessorom Ignacego i Raymunda Pancerzyńskich Starościców Dobrosielskich o rozrachunek z zastawy na folwarku Cielatkach i Ukropowie do ich dziedzictwa należącym oparte y, o pretensye rozmaite z teyże possesyi urosłe, tudzież o należnoście za karteczkami, a sukcessorom Zofii z Kamieńskich Łostowskiey Rotm. Oszmiańskiey jako pretensorki do ogólney massy, o skassowanie skryptu, czyli rewersu na czer. zł. 82 wydanego — *Debitorom massy samojednego żałgo Dederki Prezydenta*, jako to: sukcessorom nie dawno zmarłego Jerzego Soroki Podkomorzego Oszmiań. w pretensyach uprzednim Pozwem objętych — Sukcessorom ś. p. Starościny z Kociełów Abramowiczowey o resztę należności niedopłaconey ex re exekutorstwa Testamentu ś. p. Kazimierza Kociełła Rotmistrza woysk polskich, Antoniemu Michałowskiemu Sędz. Gran. Oszmiań. o powrót karty ś. p. Łukasza Szwańskiego na czer. zł. 5 za rewersem wziętey, lub o zapłacenie za oną, zaś Star. Leyzerowi Chaimowiczowi Nodelowi obywatelowi miasta Wilna i Krawcowi do unikczemnienia pretensyi jego, nabytey jakby przelewem o to na mocy rewersu wydanego, w prośbach, na debitorach sądzenia za inskrypcyami i z rachunku wynikających summ z procentami cum altero tanto i expensami prawnemi, skassowanie stosunków fałszywych pretensorow i zaskutecznienie umieścić się mających w samey sprawie żądań respective do Kategoryi każdey odnoszących się.

Roku 1832 januaryi 8 dnia, Woźny świadczę, iż tę kopią Pozwu z Autentykiem zgodną, dla wiadomości wyżey wyrażonych osób, do gazety Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego ogłoszenia podałem — Datt ut supra.

Felicyan Pieślak Woźny Ptu Wileńskiego i Podkomorsko-Exdywizorski. (28)